TROJKA

Info list Rkfú sv. Košických mučeníkov v Humennom - 19. 6. 2016 - VI. č.13

Deň otcov

Aby to bolo spravodlivé, v druhú májovú nedeľu je Deň matiek, 1. júna je Medzinárodný deň detí a v tretiu júnovú nedeľu je každoročne Deň otcov. Takto si zhruba v priebehu jedného mesiaca pripomíname odveký model rodiny, kde majú svoje nezastupiteľné miesto, neodškriepiteľné práva i nespochybniteľné povinnosti matky, deti i otcovia.

V dnešný deň sa pozornosť spoločnosti i Cirkvi, láska žien i vďačnosť detí dáva tým, ktorí z Božieho rozhodnutia pri počatí dostali do vienka svojej ľudskej identity rolu muža, zo svojho vlastného rozhodnutia pri sobáši prevzali na seba úlohu manžela a pri narodení svojich detí boli obdarovaní postavením otca, ktorý má svoje deti vychovávať, viesť ich pevným slovom, autentickým vlastným príkladom a sprevádzať ich v raste a dozrievaní od detstva cez mladosť až do dospelosti. Vo svojom poslaní majú účasť na láske, starostlivosti, prísnosti i milosrdenstve Boha, od ktorého pochádza každé otcovstvo (porov. Ef 3,15).

Byť dobrým a vzorným otcom je pre každého muža nesmierna zodpovednosť pred Bohom, pred svojou manželkou, pred svojimi deťmi, pred spoločnosťou i pred vlastným svedomím. Beda každému mužovi, ktorý sa stal otcom, keď by mu jeho nezodpovednosť, ľahostajnosť, nelásku, nedbanlivosť a egoizmus museli vyčítať vlastná manželka a vlastné deti, Boh a vlastné svedomie.

Bohužiaľ, v dnešnej dobe vyrastajú mnohé deti z tejto generácie bez otcov. Buď sú fyzicky neprítomní, pretože opustili svoju rodinu navždy kvôli rozvodu alebo len dočasne kvôli práci v zahraničí, ale sú aj otcovia, ktorí sú síce doma každý deň, ale viac pre pivo, futbal a noviny, ako pre svoje deti a manželku. Dorastajúca mládež zvlášť v puberte, tak chlapci i dievčatá, nevyhnutne potrebujú mužské a otcovské vzory, čestnosti, statočnosti, spravodlivosti, pevnosti i zbožnosti; potrebujú vidieť muža, ktorý je skutočne mužom, túžia mať otca, ktorý je skutočne otcom, snívajú o mužoch, v ktorých bije srdce prísneho kráľa, ktorý vedie, i statočného rytiera, ktorý chráni.

Nech Nebeský Otec dá našim rodinám vzorných, príkladných a zrelých otcov, ktorí popri práci nezabúdajú na modlitbu a ktorí v prísnosti vedia prejaviť vľúdnosť, v slobode pevnosť, v rozhodovaní zásadovosť, v sile lásku.

kaplán Braňo

Predstavujeme vám nášho nového kaplána
Mariána Jaklovského

Prezraď nám o sebe: kto si?

Volám sa Marián Jaklovský. Narodil som sa 8. februára 1988 do „tradičnej" katolíckej rodiny. Rodičia, Vladimír a Valéria, boli pre mňa prvými učiteľmi viery i modlitby. Mám štyroch mladších súrodencov: Monika, Lukáš, Miloš a Štefan.

Po osemročnom štúdiu na Gymnáziu v Sabinove som v roku 2006 zmaturoval a začal štúdium informatiky na Fakulte elektrotechniky a informatiky Technickej univerzity v Košiciach. Toto štúdium som ukončil v roku 2009 titulom bakalár. V tom istom roku, po asi dvojročnom rozhodovaní a úspešných prijímacích pohovoroch, začala moja formácia v Kňazskom seminári sv. Karola Boromejského a s ňou aj spojené štúdium teológie na Teologickej fakulte v Košiciach Katolíckej univerzity v Ružomberku. Akademický rok 2011/2012 som strávil počas pastoračnej praxe v diecéznom centre pre mládež Křížovatka, vo farnosti Příchovice v Českej republike. Diakonskú pastoračnú prax som mal vo farnosti Narodenia Panny Márie v Michalovciach.

Asi od 2. ročníka základnej školy som pravidelne, skoro každý deň, miništroval. Chodieval som na miništrantské „stretká" i tábory. S častou sv. omšou súviselo aj časté sv. prijímanie a stretnutia s kňazmi, často aj na akciách „mimo kostola". Obdobie od 16 rokov až po vstup do seminára (21 rokov) som prežil v kruhu mladých Sabinovčanov zo spoločenstva Dom Júdov, s ktorými sme sa pravidelne stretávali na modlitbových, formačných i neformálnych stretnutiach. S odstupom času vidím, že ma „bezpečne" previedli časom puberty.

Počas štúdia informatiky som sa zapájal do aktivít košického Univerzitného pastoračného centra, zvlášť v internátnom spoločenstve sv. Michala na internáte Jedlíková, posledný rok aj v službe „internátneho koordinátora". Naprázdno neobišla ani moja rodná farnosť Sabinov, kde som naďalej okrem miništrovania pomáhal s organizovaním letných táborov a iných akcií pre deti, či tri roky ako animátor viedol skupinky birmovancov. Z tohto dôvodu, a aj popudu môjho farára, som absolvoval a úspešne ukončil v roku 2007 Arcidiecéznu animátorskú školu koordinovanú prešovským Arcidiecéznym centrom pre mládež.

Pokiaľ ide o záľuby, rád športujem (futbal, cyklistika, turistika, plávanie, lyžovanie). Baví ma aj práca s grafikou, a to som realizoval v seminárnom časopise Boromeo. Z cudzích jazykov ovládam aktívne angličtinu a trocha rozumiem po francúzsky. Rád si prečítam aj dobrú knihu či zahrám spoločenské hry. Teším sa zo stretnutia s ľuďmi pri rôznych neformálnych príležitostiach, avšak potrebujem aj dostatočný čas na ticho a samotu, zvlášť modlitbu.

Kedy si začal rozmýšľať o kňazskom povolaní? Kto a čím ovplyvnil tvoje kňazské povolanie?

Moje premýšľanie o kňazstve pred seminárom možno rozdeliť na dve etapy. Tá „vzdialená" bola ešte kdesi v detstve. Mnohí chlapci chcú byť v tomto veku policajtmi, hasičmi či vojakmi. No a ja som chcel byť kňazom. V tomto období na mňa silno vplýval príklad nebohého duchovného otca Vendelína Korínka, ktorý bol v Sabinove už na dôchodku. Okrem toho, že som veľmi často chodieval miništrovať na „jeho omše", občas som ho navštevoval aj u neho na byte. Raz

otec Korínek dal úlohu naučiť sa „PaterNoster“ a začal ma dokonca učiť latinčinu, ale to netrvalo dlho, keďže potom sa mu zdravotný stav zhoršil. Vždy, keď som šiel k nemu na sv. prijímanie pri oltári, dával mi polovicu z veľkej hostie a občas to skomentoval slovami: „Žeby ši i ty raz tak dával.“

Potom prišla puberta, vyrástol som z detských snov a plánoval si založiť rodinu. Po gymnáziu som začal študovať informatiku (rok 2006), keďže ma to bavilo a aj pracovné uplatnenie vyzeralo sľubne. No a koncom prvého ročníka na vysokej škole prišla druhá, „bezprostredná“ etapa pred seminárom. Doteraz si pamätám ten okamih... Bol tuším marec, fara v Hermanovciach, ďalší víkend počas Animátorskej školy, omša v sobotu večer v kostole, po sv. prijímaní – tichý, nevtieravý, a predsa časom neutíchajúci „hlas“: „A čo tak kňazstvo?“ Najprv som sa zľakol, potom zasmial, ale neprestával som na to myslieť. Tak nasledoval asi rok hádania sa s Pánom, aby mal „rozum“, veď všade naokolo je toľko schopnejších, múdrejších i šikovnejších chalanov. Potom to bolo nejaký čas vo fáze 50 na 50, čo sa týka manželstva a kňazstva. Ale nemohol som to ťahať a čakať donekonečna, chcel som sa už definitívne rozhodnúť. A tak som šiel v lete po druhom ročníku štúdia informatiky na duchovné cvičenia k jezuitom do Prešova a rozhodol sa. Následne vo februári som podal prihlášku do seminára, v júni ukončil bakalárske štúdiá a v septembri 2009 nastúpil do kňazského seminára.

Počas tohto obdobia (koniec strednej školy/začiatok vysokej) som zasa bol v blízkom kontakte s našimi kaplánmi Henrichom Grejtákom, Jožom Kozákom, a hlavne Peťom Sýkorom, s ktorým som celý proces rozhodovania aj konzultoval.

Na čo sa najviac tešíš v kňazskej službe?

Teším sa na kňazstvo ako také – nemám špeciálnu oblasť, na ktorú by som sa zvlášť tešil. Skôr však viem, čoho sa bojím, resp. pred čím mám určitý (a snáď aj zdravý i potrebný) rešpekt. A teda, či to všetko zvládnem, resp. či budem dobrým kňazom. Či nebudem rýchlo sklamaný, a aby som to nedajbože „nezabalil“. Či budem rozumieť ľuďom, a zároveň, aby som bol zrozumiteľný pre ľudí. No a nakoniec, asi najväčší rešpekt mám zo spovednice – posadiť sa z druhej strany, ako som dosiaľ zvyknutý. Ak si všimneme veľkých svätcov – Ján Mária Vianney či páter Pio – tak práve v spovednici bolo najviac práce i diali sa najväčšie zázraky. A to chce mnoho trpezlivosti, modlitby či pokory...

Prevzaté: web farnosti Sabinov.

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA od 27. 6. – 1. 7. 2016	Farský kostol košických mučeníkov	Pondelok	16.00-18.00
		Utorok	10.00 – 12.00
		Streda	----------
		Štvrtok	17.00 – 18.00
		Piatok	7.30 – 8.30
	Lackovce	Streda	17.00 – 18.00
	Kaplnka	Streda	16.30 – 17.00

Poriadok bohoslužieb

20. 6. 2016 - 3. 7. 2016

	Farský kostol KM	Klub dôch.	Lackovce
Pondelok 20.6.	**18.00** + Štefan		**18.00** + Pavlína, Ján
Utorok 21.6. Sv. Alojza Gonzágu, rehoľníka	**7.00** + z rod. Dzuganovej a Andrejovej **14.00** Dekanátne večeradlo		
Streda 22.6. Sv. Jána Fischera, biskupa a Tomáša Morusa, mučeníkov	**18.00** + Ján, Alžbeta	**17.00** + Agáta	
Štvrtok 23.6.	**18.00** ZBP Zuzka		
Piatok 24.6. Narodenie sv. Jána Krstiteľa	**18.00** + František, Anna, Ján		**18.00** + Ján, Pavlína
Sobota 25.6.	**8.00** Na úmysel celebranta **18.00** + Helena a Štefan	**17.00** ZBP Michal, Ľubo	
13. nedeľa cez rok 26.6.	**8.00** ZBP Cecílie a rod. Babinovej **10.30** Pro populo		**9.15** ZBP Eva a Ján (30.r manželstva)

	Farský kostol KM	Klub dôch.	Lackovce
Pondelok 27.6. Sv . Ladislava	**18.00** + Alojz, Katarína		
Utorok 28.6. Sv. Ireneja	**7.00** + Jozef, Vladimír **12.00** Na úmysel celebranta		
Streda 29.6. Sv. Petra a Pavla, apoštolov Prikázaný sviatok	**7.00** Na úmysel celebranta **12.00** Pro populo **18.00** ZBP pre Gabriela a Viliama s rod.	**17.00** + Jozef, Adriana	**18.00** ZBP Marián, Martin
Štvrtok 30.6.	**18.00** ZBP Helena		
Piatok 1.7.	**18.00** + Jozef, Andrej, Pavlína		**18.00** ZBP Katarína
Sobota 2.7. Návšteva Panny Márie	**8.00** Ružencové bratstvo **18.00** + Oľga 1. výr.	**17.00** ZBP Dávid	
14. nedeľa cez rok 3.7.	**8.00** ZBP pre Kurta s rod. **10.30** ZBP Peter a Katarína – výročie manželstva		**9.15** ZBP Jozef

Vydáva Rímskokatolícka Cirkev Farnosť sv. košických mučeníkov v Humennom.
Bez jazykovej a pravopisnej úpravy.
e-mail: fara.humenne3@gmail.com www.humenne3.rimkat.sk tel.: 057 / 77 23 701